

vendégfogadó város, Jalta igazán gyönyörű! Palotái teljesen egyediek. Nehéz elhinni ennyi építészeti szépség láttán, hogy bennük nem egyszer igen súlyos és káros történelmi döntések és ítélezések születtek. Az uralkodóházi nyaralók mellett mégis csak a tenger fölé hajló sziklaszirtre épített Fecske-fészek, a Krím félsziget egyik jelképe az érdekes! Azért is, mert éppúgy az égő szerelem bizonyítéka, mint Indiában a Tadzsz Mahal.

Igazi jaltai tanáros-diákos úti célunk azonban a Mesék Völgye volt fenn a hegyekben, a város felett. Tanítványaimnak, akik diplomázás után negyedik osztálytól tanították a „kisoroszt”, gyermekirodalmat is tanítottam, s amely bölcsészdoktori vizsgatárgyam is volt 1985-ben. A mesevölgyben tágasan-téresen, színes szobrokban testesültek meg az orosz népi mesehősök: a hajdanvolt hősi népének daliái, a Bába-Jagá boszorka a tyúklábon álló házikójában, a Novgorod-városállami kereskedő és hajós Szadkó, a vízisellők, a szépséges leányka, a bölcs szürke farkas, az aranytarajú kiskakas; a tenyeres-talpas mackó, aki ráült a gazdagon benépesült palotácskára és össze is törte azt. Az idősebb generáció pedig talán még ma is emlékszik a répamesére! Nálunk is elkelne, hasznos lenne pl. a budai hegyekben egy szépségesen tágas magyar népmesevilág! A felismerés és az örömök szintere lenne gyermekeknek és felnőtteknek, módszertani segítség az óvodáknak és az iskoláknak.

Az idő múlásával emlékeink elhalványulnak. Élményeinket is gyakran elfeledjük. Az ébresztő valóság pár éve jelentkezett újból. A hazánkban is nemrég járt kortárs orosz író, Ulickaja Ludmila idézte fel Szudák környékét „Médea és gyermekei” című regény-eposzában. A tájrajzból egy emlékezetes kép maradt meg számomra. Haldokló férjének jelképes vadnövényt, aszfodóloszt visz a feleség. A görögök szerint e virág fogadja be a túlparton az emberi lelkeket a további életre...

Ennyi élmény után, búcsúzóul cím-idézet egy március 10-i napilapból: „Krím félsziget: turizmus elhalasztva. A szakemberek szerint csak évek múlva lehet újra kedvelt úti cél ez a csodaszép tengerparti terület.”

...Minden kommentár nélkül.

Dezső László

Csendima

Túl a börtön poklán
a kényszerkezelésen
a gyilkos injekciókon
az orvoshiénák pokoli piruláin
a hamis papok és papnők
Isten-gyalázásán

áldott csendes magányomban
garantáltan nő- és tévémentesen
csak a madarak hajnali énekében bízva
e haldokló gyógyíthatatlanul beteg
bűnös országban

várom a szent világvégét
az utolsó ítéletet
amikor vége lesz a talmi
csillogásnak
örökre elhallgatnak a ricsajrádiók
nem lesz többé izgi akciófilm a
tévében
lévén már tévé sem lesz meg rádió sem
meg mobiltelefon sem

és végre csend lesz
Szent Csend
a Paradicsom csendje
csak a madarak éneke szól
és a szelíd oroszlánok tigrisek
a megszelídült farkasok a verebekkel
és cinkékkal együtt dicsőítik
Szent Nevedet
Uram!

Tavaszhimnusz

Aranyesőtől sárgállik, aranylik a bokrok ezrede
Íme, tavasz-király hadserege.
Hajnalban madárénekre ébredünk,
Mely jelzi, hogy a teremtő velünk.
De nekünk nem kell ez a csodás harmónia,
A száguldó, őrült autósok zsvajva kell.
A madárcák rémülten elhallgatnak,
Lárma van, rohanás és hangzavar,
Mindenki szalad, rohan a pénze után...
De aztán ismét leszáll az est
És újra megszólalnak a madárcák,
Kikapcsolom a tévét, és csak őket hallgatom
Isten szent madárcáit.